

Ir den Dostär an d'Planéiten
An um Himmel s'alleguer
Ëm hir Sonne schéin sech dréiten
332 War keen Hett a war kee Muer.

Liicht a Loft an Äerd a Waasser
Feierniewel duurcherneen
D'Elementen déi sech haassen
336 Danzen do nach mateneen.

Wie beschreift all Gotteswonner!
Lues a lues mécht d'Keelt sech Här
D'Läicht an d'Schwéiert gin nu sonner:
340 Stenge Schuel an Feierkär.

D'Wolke falen, d'Niewel sénken
Mier a Fielzen sin nu do
Honnertdausend Stäre blénken
344 D'Luucht as klar, den Himmel blo.

Awer *déif* ënnen Damp a Schwiewel!
D'Feier werft an d'Luucht séng Schuel.
Glouseg *Baachen*, Äschenniewel!
348 Bierg a Baschten ouné Zuel.
345 *déif* as ausgestrach
347 *Ba* vu *Baachen* iwer *R??* geschriwwen

Op gejet aus séngem *Leër*
Stiremt d'Mier d'nei Bierg erof,
Wi eng Biffelhäerd, déi d'Jeër
352 Stéire king am Mëtteschlof.
349 *Leer* verbessert an *Leher* an nach emol dernieft ge-
schriwwen

Plakeg stin nu d'Bierg derhanner
Op de Gléchte läit de Läpp
Wou der Äerd hir frëndlech Kanner
356 D'Planzen hiewe frou hir Käpp.

Looss mer *nët* de Kapp zerbreechen
Nët mat dene Saache laang
Wuer d'Geléiert bal nët reechen,
360 Bleiwe mir mam Plou am Gaang.
357 *nët* as gestrach an driwwer *äis* geschriwwen
358 *Nët* an *Eis* geschriwwen?
359 *Wuer* an *Wo* geschriwwen?

Ganz verschidde bei de Mënschen
As de Sann all uechter d'Welt,
A ganz sele wi mer wënschen
364 'T as nët anescht mat dem Feld.

Ent as santeg, dréche, wakeg
Anert schwaarz a mudleg moll
Wou et schwéier as a spakeg,
368 Gët am Summer haart séng Scholl.
365 Schreiffeler *Ent* duurch *Eent* ersat

Dët as puffeg, liicht a schlappg
Wi der Lenzot wuel et guet
Dat as stäif, am Frascht nët happg
372 Wi dann d'Haartfruucht gär et huet.

Bréngt e schwaacht Gespann vu Kéien
Hei derduurch dee liichte Plou
Misse véier Päerd drun zéien
376 Wat se kënne soss enzwou.

Héich läit dët, dat anert niddereg
Bal as Leem bal Stee säi Bett,
Héi gin d'Hällem dënn an ziddereg,
380 Flatscheg do, an dack ze fett.

Eent bréngt Bichent anert Eechent,
Anert nëmme Ginst an Heed,
D'Wis as vun Natur bezeechent,
384 Schlechte Buedem dréit keng Weed.

Solls de brooche *schon* vir dem Wanter
Oder besser d'Aussenzäit
Huel d'Erfaronk dir als Lanter
388 Wou der d'Saach am Donkele läit.
385 *schon* as duerggestrach
388 *Donkele* an *Donkele* verbessert
Zeilen 385 bis 388 si bäigeped

Liichte Buedem dee wëllt bleiwen
Duurch de Wanter an der Rascht,
Ma de schwéire, feste, steiwen
392 Mécht een affe gär dem Frascht.

Wi der nu de Mond och wässert
No der allerschéinster Fruucht:
Gutt bearbecht gutt gebessert
396 Dann deet d'Feld der all séng Duucht.

Naasse Buedem héich op Récker
'T mécht de Planze froue Mutt.
Vëlleg Fure queesch duurch d'Stécker
400 Dun dem Som am Wanter gutt.

Dréit eng Wis hei Bock a Jénken
Do dënn Hällem op dem Hiwel
Dou se héijen, dou se sénken
404 An dränéiren, 't wir soss iwel.
403 *Dou se héijen* as an en aneren Text geschriwwen

Dach vergiewens as all Schaffen
As déng Mëschtekaul ze kleng
Well beim Wanen wi beim Saffen
408 Sin dann d'Käercher liicht a kleng.
406 *kaul* duurggestrach, driwwer *koup*

Looss däi Feld den Hunn dack héiren
Deen om Mëschthaf houfreg kréit
Soss as d'Broochen an d'Dränéiren
412 Ëmmer dach op näischt gedréit.

Wéineg Feld a vëlleg Fudder
Gët vill Mëscht a wéineg Plou.
Schankemiel a Kallekspudder
416 Dreiwen d'Planz aus fauler Rou.